

ת"פ 11957/02/20 - מדינת ישראל נגד עאמר עואד

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11957-02-20 מדינת ישראל נ' עואד(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג-כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
עאמר עואד (עציר)

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בעבירה של **הפרת צו פיקוח**, לפי סעיף 22 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.

יצוין, כי הכרעת הדין, ניתנה ביום 10.2.20 ע"י כב' השופטת מנאל חליחל-דיאב, בפניה הודה הנאשם. כן התקיימו בפני המותב הקודם טיעונים לעונש, ואולם בשל השלמת טיעונים שהתבקשה, נקבעה ישיבת המשך למועד אחר. בסופו של דבר, בשל מצב החירום ששרר באותו מועד, ונוכח שהותו של הנאשם במעצר, הטיעונים לעונש הושלמו בפניי. יודגש, כי גזר-דין זה ניתן על סמך מכלול החומר שבתיק, ובכלל זה גם הטיעונים לעונש שהושמעו בפני המותב הקודם שדן בתיק זה.

2. בהתאם לכתב האישום, ביום 18.10.15, במסגרת ת"פ 12450-02-14, הטיל בית-משפט השלום בנצרת על הנאשם צו פיקוח למשך 22 חודשים, צו אשר הוארך מעת לעת, כאשר במסגרת פע"מ 24830-07-19, הוארך הצו עד ליום 26.10.20, בתנאים להלן:

א. חובת שיתוף פעולה וקיום מפגשים עם קצין הפיקוח במועדים ובתדירות שיקבע מעת לעת, לרבות חובת התייצבות במרכז הארצי להערכת מסוכנות לקראת תום תקופת הפיקוח;

ב. איסור לצרוך אלכוהול;

ג. איסור לעבוד, בין בתמורה ובין בהתנדבות, בעבודה בה קיימת זמינות וגישה לאלכוהול, וכן בעבודה

בה עלול להימצא ביחידות עם נשים, הכל בכפוף לבחינת מקום העבודה ותנאיה, באמצעות קצין הפיקוח.

ביום 2.2.20, סמוך לשעה 17:49, במסגרת תנאי הצו, התקיימה פגישה בין קצין הפיקוח

לנאשם בסמוך לקניון בנוף הגליל. עובר לפגישה ובסמוך אליה, צרך הנאשם אלוהול, בניגוד להוראות הצו.

טיעונים לעונש

3. ביום 23.2.20 טענו הצדדים לעונש, בכתב ובעל-פה, בפני כב' השופטת מנאל חליחל-דיאב. ביום 6.5.20 השלימו הצדדים טיעוניהם לעונש, בעל-פה, בפניי.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ובין 24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר הממוקם ברף הגבוה של המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, בן שמונת החודשים, במצטבר, וזאת בצירוף מאסר על-תנאי מרתיע וקנס כספי.

ב"כ המאשימה עמדה על פגיעת הנאשם בערכים של הגנה על הציבור מפני עברייני מין שנועדה למנוע פגיעה פוטנציאלית, ולבסס מסר לגבי קיום החלטות שיפוטיות. נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, שכן מדובר בהפרה בוטה של תנאי מהותי בצו הפיקוח.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי מדובר בנאשם שהורשע בששה מקרים של הפרת צו פיקוח, ובסך הכל לחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איומים, שוד, גניבה, סמים מעשים מגונים והטרדה מינית.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין מאסר קצר בפועל. נטען כי ההפרה שבוצעה על-ידי הנאשם אינה במדרג גבוה של חומרה, אלא שהיא מינורית ואינה מצדיקה החמרה בעונשו של הנאשם. מדובר בצו מניעתי, וההפרה שבוצעה אינה מתחום המין אלא מתחום צריכת האלוהול, ואין בכך כדי ללמד על קיומה של מסוכנות מינית. נטען, כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן נמוכה, וכי לא נגרם כל נזק לפרט או לציבור. אין מדובר במקרה בו הנאשם היה בדרכו לבצע עבירה כלשהי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי עברו הפלילי של הנאשם נובע, בעיקר מהשימוש שעושה באלוהול, שהובילו לבצע עבירות. הפרות צווי הפיקוח מסתכמות בכך שצורך אלוהול בביתו ובכך מפר הצו שניתן נגדו. הנאשם בן 43, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

חלק ניכר מטיעוני ב"כ הנאשם בכתב ובעל-פה, נגע להשלכות מצב החירום הרפואי ששרר בארץ בתקופת הדיון בעניינו של הנאשם, על עונשו של הנאשם.

הנאשם בחר שלא לומר דבר.

דיון והכרעה

מתחם הענישה ההולם

4. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הנם שלום הציבור וביטחונו, הצורך בהגנה על הציבור בכללותו מפני ביצוע עבירות מין, שלטון החוק ואינטרס לכיבוד צווים שיפוטניים.

בבש"פ 8309/14 מדינת ישראל נ' פלוני (13.1.15) קבע בית-המשפט העליון, באשר לתכליתו של חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, כי התכלית החקיקתית היא ההגנה הנדרשת על הציבור מפני עברייני מין, מעבר לענישה שהוטלה עליהם, בהפנותו לסעיף 1 לחוק, הקובע כדלקמן:

"מטרתו של חוק זה להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין על ידי ביצוע הערכות מסוכנות לגבי עברייני מין בשלבים השונים של ההליך המשפטי, וכן ביצוע פיקוח ומעקב ושיקום מונע לעבריינים כאמור, והכל לשם מניעת ביצוע עבירות מין חוזרות."

נסיבות ביצוע העבירה

5. הנאשם, הגיע לפגישה עם קצין הפיקוח שלו, לאחר שצרך אלכוהול, בניגוד לתנאי הצו.

אין מדובר בפגיעה מינורית או חסרת ערך בערכים המוגנים, שכן האינטרס הציבורי חייב הטלת תנאי מסוג זה על הנאשם, במסגרת צו הפיקוח, על-מנת לסייע במיגור הסיכון לפגיעה מינית חוזרת, בהנחה שאלכוהול הנו בעל השפעה משחררת עכבות ועלול להוביל לאיבוד רסן.

אין בפני את חוות הדעת של המרכז להערכת המסוכנות ללמד את מידת הסיכון המיני שנגרם מפני הנאשם כשהוא צורך אלכוהול בניגוד לאיסור, ואולם מדובר במי שגורמי הערכת המסוכנות, אשר בחנו את מסוכנותו לאחר נשיאת עונשים בתיקים פליליים, מצאו כי הוא מסוכן מינית, וכי נקיון משתייה חריפה הכרחי לשם מיגור מסוכנותו.

הרשעתו של הנאשם בתיק קודם, ת"פ 12450-02-14, מקורה בהפרת צו פיקוח קודם, כשהנאשם תקף פיזית והטריד מינית אישה במקום ציבורי, תוך ביצוע מעשה מגונה בפומבי, וכן צרך אלכוהול (על

פי האישום השני שם). הרשעה זו מלמדת על טיב ההגנה הנדרשת מפני הנאשם לציבור באמצעות החוק לפיקוח על עברייני מין.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה בענייננו בינונית, שכן הופר תנאי בסיסי ומרכזי בצו הפיקוח, ואולם בפועל לא נגרם נזק לציבור, כי מנגנון הפיקוח ביצע את תפקידו באופן יעיל.

מדיניות הענישה הנוהגת

6. בעבירות של הפרת צו פיקוח לפי חוק ההגנה על הציבור מפני עברייני מין, הוטלו עונשים בקשת רחבה הנעה בין מאסר על-תנאי בצירוף קנס כספי או התחייבות, ועד לעונשי מאסר של מספר חודשים בפועל, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות הספציפיות של המבצע.

ב"כ הצדדים הפנו לפסקי-הדין הבאים כמלמדים על מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ת"פ (נצ') 39234-05-19 **מדינת ישראל נ' חרב** (16.9.19), אליו הפנו ב"כ הצדדים - דובר בנאשם, בעל הרשעות קודמות מהן אחת בעבירה של הפרת צו פיקוח, אשר הפר צו פיקוח בכך ששתה אלכוהול. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל.** הוטל עונש מאסר בפועל למשך ארבעה חודשים ויום, וכן הופעל עונש מאסר על-תנאי, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שסך הכל ריצה הנאשם **6 חודשי מאסר בפועל ועוד יום**, בניכוי ימי המעצר, בצירוף מאסר על-תנאי וקנס.

ב. ת"פ (נצ') 28972-02-17 **מדינת ישראל נ' סיניצקי** (6.6.17), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, שם נקבע בעניינו של נאשם, אשר הפר צו פיקוח בשלושה מקרים בכך ששתה אלכוהול, כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ובין תשעה חודשי מאסר בפועל.** הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, והופעל עונש מאסר על-תנאי בן 8 חודשים, בחופף ובמצטבר כך שסך הכל ריצה הנאשם **עונש מאסר בן 11 חודשים**, בניכוי ימי המעצר. כן הורה בית-המשפט על חילוט התחייבות, והטיל מאסר על-תנאי.

ג. רע"פ 1209/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.2.18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, שם המבקש הורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור והפרת צו פיקוח, לאחר שהקים דוכן לממכר ספרים במרכז אקדמי, בניגוד להוראות צו הפיקוח ותקף את קצין הפיקוח. בית-המשפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין 5 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות**, בצירוף קנס והטיל עליו **מאסר על-תנאי וקנס**. בית-המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש מדוד ומצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע, ודחה את הבקשה.

ד. ת"פ (נצ') 38656-02-19 **מדינת ישראל נ' חרב** (17.3.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם - שם הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו פיקוח לאחר שצרך אלכוהול בניגוד להוראות הצו. עברו הפלילי נקבע כמכביד, אולם לא היו לחובתו הרשעות קודמות בעבירה של הפרת צו פיקוח. בית-המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר**, והטיל עליו **חודשיים מאסר לריצוי בפועל, מאסר על-תנאי וקנס**.

ה. ת"פ (ב"ש) 3039/12 **מדינת ישראל נ' שפובלוב** (27.12.12), אליו הפנה הסנגור, שם נאשם נמצא בשני מועדים בביתו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, בניגוד להוראות צו הפיקוח. בית-משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. בין היתר, צוין בגזר-הדין, כי אין להקל ראש בחומרת העבירה, אך יחד עם חשיבות השמירה על מניעת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לנקוט במידתיות הנדרשת, וליישם החוק באופן מידתי ביחס לאופן שבו הופר הצו. אין דומה הפרה שבה אדם נפגש, בניגוד לאיסור, עם קטין בן משפחה, להפרה שבה אדם צורך אלכוהול בביתו ובגפו, ובהעדר עבירות נלוות (ראו שם, בפסקה 9). נגזרו 5 חודשי מאסר על-תנאי, בצירוף קנס והתחייבות.

7. **נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה שלפניי נע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל.**

קביעת עונשו של הנאשם במתחם העונש

8. הנאשם, בן 43, הודה בהזדמנות הראשונה בעבירה אף בלא שהוצג בעניינו הסדר טיעון, ובהודאתו תרם לחיסכון בזמן ציבורי, ונטל אחריות.

לגבי הנאשם לא הוגש תסקיר לעונש, על אף שהדבר עלה, וזאת בשל אילוצי תקופת החירום, ומשכך לא נבחן כל מסלול טיפולי לגבי גמילה מאלכוהול וטיפול בהתמכרות.

לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות קודמות בעבירות מתחומים שונים, ובכלל זה בעבירות מין, בגין הרשעותיו אלה הוטלו עליו מעת-לעת צווי פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, והוא ריצה מספר תקופות מאסר. כן לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות בעבירות של הפרת צו פיקוח, האחרונה שבהן בשלושה כתבי אישום שנדונו במסגרת צירוף תיקים, במסגרת הסדר טיעון הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בחופף, והוטלו עליו 8 חודשי מאסר על-תנאי. את ההפרה נשוא גזר-דין זה, ביצע הנאשם כאשר תלוי ועומד עונש המאסר על-תנאי בן 8 החודשים הנ"ל.

גם בגין הרשעותיו הקודמות בעבירות של הפרת צו פיקוח הוטלו על הנאשם עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, שלא הניאו אותו מלשוב ולהפר את הוראות הצווים.

התנהלות חוזרת זו בעבירות של הפרת צווי פיקוח (מעיון בכתבי האישום הקודמים עולה כי אין מדובר בנסיבות הפרה דומות לעניין דנן), מלמדת ככל הנראה על התמכרות עמוקה, לצד העדר מורא מהחוק, זלזול בהחלטות שיפוטיות, וקיומו של סיכון מוגבר לביצוע עבירות נוספות.

דומה כי הפגיעה בערכים המוגנים על ידי הנאשם שוב ושוב מקימה אינטרס עונשי מרכזי שעניינו הרחקה מהחברה לשם מניעת עבריינות נוספת ולשם הגנה בפועל על הציבור.

הנאשם לא הביע חרטה או הפנמה של הפסול הטמון בהפרות חוזרות ונשנות של הוראות צווי הפיקוח שהוטלו עליו.

לא הונחו לפניי נתונים שיש בהם להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל, ובהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי למקם את הנאשם ברף הבינוני-עליון של המתחם, תוך הפעלת המאסר על-תנאי שהוטל עליו בגין תיקיו הקודמים.

9. אציין בשולי הדברים, משום שב"כ הנאשם נדרש לנושא בטיעוניו, כי אמנם במהלך רוב תקופת הדיון בעניינו של הנאשם, שרר בארץ מצב חירום רפואי, ואולם בהתחשב בכך שבינתיים התמתנו אילוצי תקופת החירום, לא מצאתי כי טיעון זה יש בו כדי לשמש להקלה בעונש.

סוף דבר

10. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.2.20 ועד היום.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על-תנאי בן 8 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 4123-05-18, 59140-01-18, ו-25591-08-19 (גזר-דין מיום 21.11.19), וזאת במצטבר ובחופף לעונש המאסר המוטל עליו בגזר-דין זה.

סך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בניכוי ימי המעצר מיום 2.2.20.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות

מין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.